

Sygn. akt IV.U 273/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy, Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Gurgacz

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Wulw-Kondej

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2016 r. w Krośnie

sprawy z wniosku S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania **S. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 4 maja 2016 roku znak: (...)

z dnia 5 maja 2016 roku znak: (...)

I. **zmienia** zaskarżoną decyzję Oddziału ZUS w J. z dnia 4 maja 2016 roku znak: (...) i ustala, że wnioskodawczyni S. B. nie jest zobowiązana do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 12 listopada 2015 roku do dnia 31 marca 2016 roku w kwocie 10 290 zł 12 gr;

II. **oddała** odwołanie od decyzji z dnia 5 maja 2016 roku znak: (...);

III. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

Sygn. akt IV.U. 273/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 sierpnia 2016 roku.

Decyzją z dnia 5 maja 2016 roku, znak : (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. odmówił odwołującej S. B. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 12 listopada 2015 roku do 9 maja 2016 roku.

W uzasadnieniu decyzji Oddział ZUS w J. podał, że S. B. ma ustalone prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 1996 roku.

Decyzją z dnia 4 maja 2016 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. zobowiązał wnioskodawczynię S. B. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 12 listopada 2015 roku do 31 marca 2016 roku.

W uzasadnieniu decyzji Oddział ZUS w J. podał, że S. B. ma ustalone prawo do emerytury od dnia 1 kwietnia 1996 roku, natomiast organ rentowy wypłacił wnioskodawczyni świadczenie rehabilitacyjne za okres od 12 listopada 2015 roku do 31 marca 2016 roku.

Powyższe decyzje zaskarżyła wnioskodawczyni S. B. wnosząc o ich zmianę poprzez ustalenie, że nie jest zobowiązana do zwrotu wymienionej kwoty świadczenia rehabilitacyjnego oraz że ma prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Dalej wnioskodawczyni podniosła, że jej zdaniem brak było podstaw do wydania zaskarżonych decyzji o takiej treści. Wnioskodawczyni we wniosku o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego podała, że ma ustalone prawo do emerytury (...), a pomimo tego świadczenie rehabilitacyjne zostało jej przyznane, czym organ rentowy spowodował u wnioskodawczyni przekonanie, że to świadczenie jej przysługuje, dlatego nie może być obecnie uznane za nienależnie pobrane z winy ubezpieczonej.

W odpowiedzi na odwołania O/ZUS w J. wniósł o oddalenie odwołań jako bezzasadnych, jednocześnie podając, że zaskarżone decyzje są prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami. W szczególności powołał się na fakt, że wnioskodawczyni zarówno we wniosku o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego jak i w decyzji przyznającej to świadczenie, została pouczona o okolicznościach powodujących ustanie prawa do świadczenia albo wstrzymanie ich wypłaty, zaś samo powiadomienie organu rentowego o tych okolicznościach przez wnioskodawczynię ma jedynie ten skutek, że organ nie może domagać się zwrotu świadczeń za okres dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy a także domagać się zwrotu odsetek ustawowych.

W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych dokonał następujących ustaleń :

Bezspornym w sprawie jest, że decyzją z dnia 7 grudnia 2015 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. przyznał wnioskodawczyni S. B. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 12 listopada 2015 roku do 9 maja 2016 roku.

dowód : decyzja (...) Oddział w J. z dnia 7 grudnia 2015 roku znak: (...)

Bezspornym jest również, że świadczenie rehabilitacyjne za okres od 12 listopada 2015 roku do 31 marca 2016 roku zostało wnioskodawczyni wypłacone.

Poza sporem pozostaje również, że decyzją z dnia 21 czerwca 2016 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. uchylił decyzję z dnia 7 grudnia 2015 roku znak: (...) oraz jednocześnie odmówił wnioskodawczyni S. B. prawa do wypłaty świadczenia rehabilitacyjnego za okres od dnia 12 listopada 2015 roku do 9 maja 2016 roku.

dowód: akta zasiłkowe ZUS, decyzja z dnia 21 czerwca 2016 roku znak: (...) k.17

Bezspornym jest, że wnioskodawczyni od dnia 1 kwietnia 1996 roku ma ustalone prawo do emerytury, co podała w oświadczeniu do celów świadczenia rehabilitacyjnego.

dowód: akta zasiłkowe, akta ubezpieczeniowe wnioskodawczyni, zeznania wnioskodawczyni k.24

Tym wszystkim dowodom Sąd dał wiarę albowiem nie zachodzą między nimi sprzeczności, są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają a stan faktyczny w sprawie jest bezsporny.

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa /t. j.: Dz. U. z 2010 r., nr 77, poz. 512 ze zm./ - świadczenie rehabilitacyjne nie przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, zasiłku dla bezrobotnych,

zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego oraz urlopu dla poratowania zdrowia, udzielonego na podstawie odrębnych przepisów.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych /tekst jednolity : Dz. U. Nr 205, poz. 1585 ze zm./ - osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami.

Za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczone o braku prawa do ich pobierania;

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Bezspornym jest, że zgodnie z art. 84 ust. 1 wymienionej ustawy obowiązek zwrotu świadczeń nienależnych ustalony decyzją organu ubezpieczeń społecznych obciąża osobę, która świadczenia te pobrała, tzn. osobę która uzyskała nienależną korzyść.

W niniejszej sprawie Sąd oparł rozstrzygnięcie na powołanych powyżej przepisach oraz dzieląc w całości stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 grudnia 2013 roku, I UK 212/13, wydanym na tle analogicznego stanu faktycznego i prawnego.

Sąd Najwyższy w tezie powołanego wyroku stwierdził, że „ubezpieczony nie ma obowiązku zwrotu pobranego świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli we wniosku o to świadczenie podał, że pobiera rentę z tytułu niezdolności do pracy(...)”.

W uzasadnieniu tego wyroku Sąd Najwyższy szeroko uzasadnił, po pierwsze iż w przedmiotowej sprawie nie ma zastosowania przepis art. 84 ust. 2 pkt 1 ustawy systemowej, który dotyczy świadczenia, do którego prawo powstało, zaś w trakcie jego wypłaty zaistniały okoliczności powodujące ustanie prawa bądź wstrzymanie jego wypłaty, natomiast w rozpoznawanej sprawie prawo do świadczenia w ogóle nie powstało, ponieważ wnioskodawczyni w ogóle nie nabyła prawa do świadczenia rehabilitacyjnego ze względu na uprzednie prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy/emerytury – przyp. sądu/.

Natomiast regulacja art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej ze względu na określone kierunkowe działanie (nieprawdziwe zeznania, fałszywe dokumenty, wprowadzenie w błąd) nie dotyczy przypadku ubezpieczonej.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanego wyroku powołuje się na wcześniejszą linię orzecniczą, w której zwracano uwagę na określony zakres odpowiedzialności dochodzonej w trybie nienależnie pobranych świadczeń, który nie obejmuje świadczeń, które pozwany wypłacał, choć nie powinien wypłacać, bo ubezpieczony nie miał w ogóle do nich prawa lub świadczenie zostało zawyżone błędnie przez organ rentowy – uchwała SN z 21 maja 1984 roku, III UZP 20/84, wyrok ZS z 26 czerwca 1985 roku, II URN 98/85.

W tym stanie rzeczy Sąd uznając, że decyzja Oddziału ZUS w J. z dnia 4 maja 2016 roku, znak: (...) jest nieprawidłowa dokonał jej zmiany, na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie od decyzji Oddziału ZUS w J. z dnia 5 maja 2016 roku, znak : (...), opierając się na treści powołanego przepisu art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 k.p.c

Sędzia